

universitetets mineralogiske Museum angaar, er Forholdet der jo ogsaa af den Beskaffenhed, at de store og vigtige Samlinger, der er Tale om, ikke kunne faae den Plads, som er nødvendig, hvis de skulle kunne bruges til Undervisningen paa en fuldstændig Maade. De maa spredes paa forskellige Steder, saaledes at det mange Gange bliver en Umulighed at drage den Nytte af dem, som de skulle yde. Hvad endelig de plantehistologiske Undersøgelser angaar, ere de for Dieblisset henviste til nogle Kælderrum i Museumsbygningen i botanisk Have, som aabenbart maa være utilstrækkelige, hvis disse Undersøgelser skulde antage den Udstrækning, som de paa den botaniske Videnskabs nuværende Standpunkt antages at maatte have. Der er utvivlsomt en stor Trang tilstede, hvis overhovedet denne høiere Undervisning paa Naturvidenskabens Omraade, som knytter sig til disse Anstalter, skal kunne fortsættes paa en saadan Maade, som den hidtil har kunnet udføres hos os, og paa en saadan Maade, at vi virkelig i den Henseende ikke kunne siges at staa tilbage for andre Lande. Det kan jo nemlig ikke nytte meget at have de fortræffeligste Lærere, naar man ikke giver dem det aldeles nødvendige Apparat eller Materiel, som Undervisningen i Naturvidenskaberne kræver og kræver i stort Omfang, og at dette ikke blot er af Betydning for Videnskaben og for den høiere Undervisning, men ogsaa for Samfundet i det Hele taget, det er en Sag, der er saa selvfølgelig, at den ikke behøver nærmere at dokumenteres. Paa en eiendommelig, haandarbejlsig Maade viser dette sig jo ved den polytekniske Læreeanstalt, naar man ser hen til dens mere end halvhundredaarige Virksomhed og den Betydning, denne har haft for Industriens Udvikling hos os, og for de andre Instituters Vedkommende, naar man ser hen til den Betydning, som de videnskabelige Undersøgelser i disse Retninger have for andre Næringsveie og Hæningsbrug. Dernæst vil jeg ogsaa sige, at saaledes som Forslaget nu foreligger, vilde jeg mene, at det vilde være istand til let her at kunne samle Stemmerne om sig. Der er en Forandring netop i dette Forslag i dets Forhold til det Forslag, som forelaa ifjor, idet det foreligger en anden Plan for den polytekniske Læreeanstalts Bygninger, som har medført, at ligeledes det mineralogiske Museums Bygninger have maattet undergaa Forandringer i det Projekterede. Jeg skal selvfølgelig ikke have nogen som helst Dom om, hvad der maatte være det Bedste; Jeg beroliger mig fuldstændig ved og tror,

at dette er det Bedste, saaledes som det foreligger, fordi jeg ser, at alle de Sagkyndige, alle de, der repræsenterer den Videnskabens og Undervisningens Interesse, som knytter sig til disse Instituter, ere tilfredse med Forslaget i denne Skikkelse efter de Planer, som det hviler paa. Der blev jo i det andet Thing, ligesom vel ogsaa under Forhandlingerne ifjor her i Thinget, fremsat en Tanke om, at man skulde opgive at opføre de to Bygninger, der her er Tale om, paa den Universitetet tilhørende Jordstrimmel, der findes ved Solvgadens Forlængelse som Afpændig til den nuværende botaniske Have. Man har nemlig fremsat den Indvendig mod at benytte denne Plads, at dette Sted skulde være for fjernt fra Universitetet til, at disse Bygninger med Nytte kunde henlægges dertil. Jeg tillægger nu ikke denne Indvendig i og for sig stor Betydning, og jeg beroliger mig i den Henseende fuldstændig ved, at de Mænd, som nærmest maa bedømme, om Undervisningen uden væsentlige Ulemper for Lærere og Elever med Hensyn til Afstanden kan finde Sted der, have bevareret Spørgsmaalet bekræftende. Men selv om man skulde mene, at der skulde være et Fortrin ved at erhverve den Firkant, som nu indtages af den polytekniske Læreeanstalts Bygninger, Bispegården og nogle private Bygninger, og henlægge disse Bygninger der, og selv om det maatte kunne lade sig gøre, har det jo den Betænelighed, at det for det Første aabenbart vilde blive meget dyrere, at det for det Andet vilde afføde meget store Vanskeligheder i Overgangs tiden, og endelig, hvad der for mig er det Væsentligste, at det vilde medføre en Udsættelse af Foranstaltningerne paa en efter mit Skøn ganske vis Tid. Det er denne Udsættelse af Foranstaltningerne, som jeg mener vilde være det mest Beskæmmende; thi jeg tror virkelig, at vi ere naaede til et Tidspunkt, hvor enhver Udsættelse med at tage fat paa disse Bygningforetagender er til Skade for den videnskabelige Undervisning og et Tilbagefald. Man kan ikke godt blive staaende paa det nuværende Standpunkt uden at udsætte sig for, at denne Undervisning kommer i Tilbagegang. Der er et andet Punkt, som jeg ganske kort skal berøre, nemlig at, som Forslaget nu foreligger, er det foreslaaet, at Udgiften til de to Bygninger, Universitetets mineralogiske Museum og det plantehistologiske Laboratorium, skal tages af Universitetets Formue. Jeg kunde i og for sig have store Betæneligheder ved denne Bestemmelse; men jeg fastholder dem ikke og skal heller ikke nu dvæle ved disse Betæneligheder, fordi